

Nyheds-Revue

Den i det næstforegaaende Nummer af Kjøbenhavns Morgenblad omtalte Sanger Herr **Belletti** gav afsigte Søndag en Concert paa det kongl. Theater, hvortil vel fornemmelig Mdm. **Bishop**s velsillige Assisfence havde bidraget til at forsamle et saa talrigt Publicum, som Theatret formaar at rumme. De Forventninger, som vare fremkaldte ved det fordeelagtige Dndomme, Hr. **Belletti** under sit Ophold her har vist at erhverve sig, bleve fuldkommen rejsfærdiggjorte. I Besiddelse af en ligesaa smuk, som kraftig Bariton, har Herr **Belletti** tilegnet sig alle den italienske Skoles smukke Eiendommeligheder, og skjøndt Valget af de givne Nummere just ikke var stiftet til, ret at sætte disse i det klareste Lys, saa gave disse dog Sangeren Leilighed til at vise sin smukke Stimmes Boielighed og et særdeles smagfuldt Foredrag. Kun i Duetten af **Rossinis** „Barber i Sevilla“ forekom han os noget geneert og stiv ved Siden af den Livlighed og Fiinhed, hvormed Mdm. **Bishop** udsmykkede **Rossines** Parti. Mere Vivacitet aandede hans Udførelse af **Figaros** Arie i samme Opera, men allermest hans hoist karakteristiske Foredrag af **Rossinis** Tarantella. Hans svenske Romance har ganske det eiendommelige, vi kunde næsten siige bellmanste Præg, der fremtryller et saa behageligt Indtryk paa det nordiske Gemyt. Det eneste, egentlige Concertnummer hvori han optraadte var den saa smukke, melodiske Duet af **Bellinis** „Puritanerne“, og ligesom han her ret udfoldede sin Stimmes hele Kraft, og sit smukke Foredrag, saaledes understøttedes han af Herr **Jaaborg** paa en Maade, der næsten rivaliserede med hiine Fortrin. — Mdm. **Bishop** fornyede atter de tidligere Indtryk ved den meest kunstfærdige Udførelse af **Arien** i **Donizettis** „Anna Bolena“ og den skalkagtige „Je suis la Bayadere“, men især henryk hun Alle ved sit herlige Foredrag af **Kuhlaus** smukke Melodie til Romancen i **Elverhøi** „Nu Lovsalem stygger“ og hvoraf hun igjengav Slutningslinien „Man lukker ham ind“ med en Jude og et Skjalmeri, der fremkaldte et eenstemmigt da Capo. — Hr. **Bochsa** bidrog ved sin geniale Concert i C-mol, til at bringe end mere Interesse og Afverkling i denne Aftens for en vel stor Deel af Bagateller sammensatte Indhold. At det fgl. danske Capel kan udføre en Composition som **Ouverturen** til **Webers** „Curyanthe“ som det sig bør, er ligesaa vist, som at det denne Aften ikke var Tilfældet, ligesom heller ikke i Accompanementet den fornødne Præcision overalt var kjendelig.

— Paa Søndag giver den med saa megen Hæder omtalte **Pjanistinde** **Dems**. **Kieffel** sin Concert paa det kongelige Theater, med Assisfence saavel af Mdm. **Bishop** som Herr **Bochsa**. — Ogsaa ved den næste Concert, der endnu i indværende Maaned kan ventes, til Fordeel for det fgl. Institut for Blinde, have disse velsilligen lovet at assisfere.

— Hr. **Bochsa**, der ogsaa hos os har aflagt saa glimrende Prøver paa sit Talent som Componist, skal have tilbudt Hr. Balletmester **Bournonville**, at componere Musikken til en, af denne paatænkt Ballet.

— I Anledning af alle de øvrige mange Nygter, der cireulere om Hr. **Bochsa**s og Mdm. **Bishop**s Ansættelse her, og hvorved man har kastet med Tusinderne, som om de ret sad løse hertilands, fortæller man, at En af højere Bedkommende, da man ved en Leilighed indlod sig med ham over dette Thema, skal have taget sig en Priis og svaret: „det gaaer saa pinedød ikke an!“

— **Thorvaldsens** Ophold her i Hovedstaden, der nu i over et Aar har givet Anledning til saa megen Glæde og saa mange Festsiteter, til saa mange Fortællinger og saa mange Nygter, er nu desværre snart til Ende for denne Gang, da Kunstneren alt vil forlade os om en 8 à 10 Dage, for at vende tilbage til Italien, hvor hans Nærværelse skal gjøres nødvendig. Det er kun at beklage, at man ikke, forinden hans Afreise er rykket nærmere mod Maalet med hans projecterede Museum, saa at den hæderkroneede Kunstnergubbe med aldeles ublandede Følelser kunde forlade Fædrelandet. At den samme Kjærlighed og Agtelse, hvormed Folket, hylende i ham Fædrelandets sande Stoltthed, kom ham imøde, ogsaa vil følge ham til hans egentlige Kunstnerhjem, og med Længsel igjen imødesee Diebliffet, da han for bestandig vil bygge og boe iblandt det, derpaa har han i det mindste modtaget saa mange usmykkede Beviser, at Grindringen herom vil være istand til at forjage de enkelte bittere Følelser, hvis Paavirkning selskabet ædlest Diebliffe maae lide under.

— En Bog, der ogsaa her har vakt megen Opmærksomhed, saavel ved sit eget Værd, som ved **Christian Winthers** smukke Fordansking deraf, er **Otto Speckters** Fabelbog for Børn. Hidtil har man imidlertid antaget, at Forfatter og Tegner vare een og samme Person, men det er nu oplyst, at Forfatteren til disse smukke Børne-Fabler er en Pastor **Hey**, der skal være Præst i det Slesvigke.

— I den sydfste By **Sorsens** tildrog sig i indværende Sommer følgende Curiosum. Et omreisende Skuespillerelskab havde opstaaet sin Bolig der og gav en Aften „Capriciosa“. Indtil Midten af Aften gik Alting meget godt. Men just som der, midt i Scenen paa Rosenlund, skal synges, savnes Musiken. Der var nemlig ankommet en høj Person til Byen, for at inspicere den der garnisonerende Afdeling af Prinds **Ferdinands** Dragonregiment, og da Esquadronens Trompetere assisfereede i Orchestret ved den nævnte Forestilling, maatte man sende Vnd efter dem. Disse bleve naturligvis hebe om Drene, men estersom „Kongens Tjeneste gaaer for Guds Tjeneste“ torde man, i Analogie hermed, heller ikke antage, at Kongens Tjeneste torde tilfidesættes for Thalias, og Orchesteret smurte derfor Hæser, for muligen et andet Sted igjen at blæse til Retirade for Andre. Skuespillerne der skulde synge, søgte en Tilslang med megen Landsnærværelse at udhale Tiden, haabende at de pludselig forsvundne Musici vilde indfinde sig igjen; men endelig blev man nødt til at synge uden Accompanement. Forst imod Slutningen af Forestillingen, da Tjenesten ikke længere udkrævede deres Nærværelse, kunde det forjagede Orchester vende tilbage til det forladte Musernes Tempel og kom netop endnu tidsnok, for at Forestillingen kunde slutte i sin hele Glorie.

For dette Blad, hvoraf to Nr. udgaae om Ugen, hver Søndag og Onsdag Morgen, tegner man sig paa Hjørnet af Abel- og Gøthersgade Nr. 8 i Stuen, eller hos Udg., Bimmelfastet Nr. 138, 2den Sal; Abonnements-Prisen er 6 Mk. 12 Sk. kvartaliter.

Trykt i det Kjøpiske Officin, ved J. G. Salomon.

Kjøbenhavns Morgenblad

Emuoc 24/10/1829
Kjøbenhavn
Emuoc 24/10/1829